

KS. KEVIN VAILLANCOURT

**BŁĄD FAŁSZYWEGO EKUMENIZMU
I ODRZUCENIE WCZEŚNIEJSZEGO
NAUCZANIA**

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

Błąd fałszywego ekumenizmu i odrzucenie wcześniejszego nauczania

Ks. KEVIN VAILLANCOURT

Redaktor *The Catholic Voice*

W miarę jak niektórym ludziom zdaje się, że "tradycja" czyni postępy w neokościele, to jednocześnie można odnieść wrażenie, że ci sami ludzie przyjęli postawę niepoprawnego optymizmu wobec nieustannie wzmagających się wysiłków tego samego kościoła zmierzających do fałszywej jedności. Jaka jest korzyść z posiadania łacińskiej Mszy skoro nieustannie podkopywana jest u ludzi wiara ludzi na temat *prawdziwej* jedności, której pragnął Chrystus? Czy nie powinniśmy wziąć pod uwagę, że *motu proprio* o łacińskiej Mszy wydano dla uspokojenia pewnych ludzi, jednocześnie ciągle obiecując tym, którzy byli *motu proprio* przeciwni, że tak naprawdę "duch *Vaticanum II*" wciąż żyje?

Ekumenizm był hasłem tych ludzi, którzy chcą wszystkich "wierzących" zjednoczyć pod parasolem jakiegoś "superkościola", którego doktryny nie opierają się na apostołskich prawdach przekazanych przez Chrystusa. Słowo to już od niemal stu lat przynależy do słownictwa *ekumenistów* i jest terminem, jakiego Kościół przedsoborowy nie używał nauczając o prawdziwej podstawie, na której ma się opierać religijna jedność całej ludzkości. Sedno sprawy polega na tym, że Kościół rzymskokatolicki odrzucił wszelkie tego typu próby zaprowadzenia fałszywej jedności, a ci, którzy zawłaszczyli dla swej religii miano "katolicki" nie mają żadnego udziału w dziedzictwie tego chlubnego imienia ze względu na swe sprzeczne i błędne postępowanie.

Kilka najnowszych przykładów

W ostatnim okresie pojawiło się wiele osób, które entuzjastycznie powitały promulgację *motu proprio* o łacińskiej Mszy jako nieomylny znak, że otwarła się furтка dla przywrócenia "tradycji". Wręcz przeciwnie, oto garść ostatnich przykładów obiektywnie demonstrujących, że to "duch *Vaticanum II*", a nie duch Jezusa Chrystusa kieruje działaniami hierarchii dzisiejszego Rzymu. Wszystkie pochodzą z serwisów agencji informacyjnej ZENIT:

- 3 grudnia 2007 roku, kardynał Walter Kasper, przewodniczący Papieskiej Rady Popierania Jedności Chrześcijan, uczcił urodziny Charlesa Wesleya – założyciela kościoła metodystów – przewodnicząc metodystycznej uroczystości. "Wydarzenie" zostało zorganizowane przez Światową Radę Metodystów i odbyło się w starożytnej rzymskiej Bazylice Św. Pawła za Murami. Wzięli w nim udział najwyżsi metodystyczni przywódcy oraz wspólnota anglikańska. Kasper poczynił uwagę, że z zadowoleniem przyjął odśpiewanie hymnów napisanych przez Wesleya, ponieważ "... przez pokolenia ubogaczyły one nasze formy wysławiania i celebrowania zbawczej łaski Boga", "Jeszcze kilka lat temu" – powiedział w *L'Osservatore Romano* – "coś takiego byłoby nie do pomyślenia".

- 18 grudnia 2007 podczas trzydniowej konferencji na Uniwersytecie Katalonii (Hiszpania), kardynał Luis Sistach, arcybiskup Barcelony, powiedział, że katolicka teologia jest "z konieczności ekumeniczna". Zwracając się do grupy przygotowującej się do tegorocznego Synodu Biskupów na temat "słowa Bożego", arcybiskup stwierdził: "Uprawianie teologii w dzisiejszych czasach implikuje poważne potraktowanie wyzwania, jakim jest jedność chrześcijańskich kościołów" oraz "...marzenie o chrześcijaństwie wyrażającym się w pełnej wspólnocie podzielane jest przez wielu".

- 21 grudnia 2007, kardynał Andrea di Montezemolo, archiprezbiter papieskiej bazyliki Św. Pawła za Murami oznajmił plan zbudowania "ekumenicznej kaplicy" będącej jedną z pierwszych inicjatyw zbliżającego się "Roku Pawłowego". Kaplica stworzy "niekatolickim chrześcijańskim wspólnotom możliwość gromadzenia się w bazylice i odprawiania modłów oraz celebrowania liturgii".

- 25 stycznia 2008, ceremonia ekumenicznych Nieszporów zakończyła obchody setnej rocznicy Tygodnia modlitw o jedność chrześcijan. Uroczystościom, w których aktywnie uczestniczyli reprezentanci różnych "chrześcijańskich wyznań" przewodniczył Benedykt XVI wraz z wielbnym Samuelem Kobia (Przewodniczącym Światowej Rady Kościołów). Benedykt XVI potraktował to jako okazję do świętowania czterdziestoletniego okresu czasu, podczas którego "w chrześcijańskich wspólnotach całego świata przez tydzień odmawiano modlitwy i prowadzono rozważania przygotowane wspólnie przez Komisję Wiary [i Porządku] Światowej Rady Kościołów oraz Papieską Radę Popierania Jedności Chrześcijan". "Okręt ekumenizmu" – podsumował – "nie mógłby nigdy opuścić portu gdyby nie był poruszany wielką falą modlitwy («chrześcijan wszystkich tradycji») i gnany wiatrem Ducha Świętego".

• 30 stycznia 2008 CathNews.com poinformował, że katolickie i anglikańskie relacje w Nowej Południowej Walii (Australia) "ocieplają się wraz ze zbliżającym się podpisaniem formalnej umowy zmierzającej do «uzdrowienia» stosunków między oboma wyznaniem". Anglikański arcybiskup Newcastle, Dr Brian Farran, powiedział, że porozumienie jest oznaką podzielenia "wspólnych wartości". Będzie ono obejmować obchodzenie dorocznego nabożeństwa ekumenicznego, coroczny wspólny dzień duchowieństwa, coroczną wymianę głoszących kazania oraz zbadanie możliwości wzajemnego użyczenia kościołów.

Czego nas uczono przed *Vaticanum II*?

Przed *Vaticanum II*, tego rodzaju działalność w drugiej z rzędu największej bazylice Rzymu uznana by została za świętokradztwo. Co więcej, mówienie o fałszywych religiach w sposób, który honoruje ich "tradycje" zostałyby uznane przez katolików za zarówno bluźniercze jak i heretyckie. Czy prawda się zmieniła? Nie, i nie może się zmienić, chyba, że jesteś modernistą a wtedy doktrynalna względność jest twoim przewodnikiem.

Oto cztery doniosłe dokumenty, wszystkie wydane mniej niż sto lat temu, które wyjaśniają postawę i praktykę katolika dążącego do zapanowania prawdziwej chrześcijańskiej jedności. Mój czytelnik odkryje, że duch "ekumenizmu" *Vaticanum II* został już dawno temu *potępiony*, a modernisci jedynie to zignorowali.

1. *Instrukcja w sprawie Stowarzyszenia na rzecz jedności chrześcijaństwa* (Święte Oficjum, 4 lipca 1919): Do Świętego Oficjum wpłynęło zapytanie czy instrukcje Najwyższej Kongregacji z 16 września 1864 roku, zakazujące katolikom członkostwa w pewnej organizacji założonej w Londynie "w celu doprowadzenia do jedności chrześcijaństwa" mają być stosowane i przestrzegane przez wiernych również, jeśli chodzi o branie udziału w ich spotkaniach lub konferencjach jakiegokolwiek rodzaju, publicznych bądź prywatnych, organizowanych przez niekatolików w celu promowania jedności wszystkich kościołów nazywających się chrześcijańskimi. *Odpowiedź*: Twierdząca.

2. *Mortalium animos* (Papież Pius XI, 26 stycznia 1928 roku): "W tych warunkach oczywiście ani Stolica Apostolska nie może uczestniczyć w ich zjazdach, ani też nie wolno wiernym zabierać głosu lub wspomagać podobne poczynania. Gdyby to uczynili, przywiązaliby wagę do fałszywej religii chrześcijańskiej, różniącej się całkowicie od jedyne Kościoła Chrystusowego. Czyż możemy pozwolić na to – a byłoby to rzeczą niesłuszną i niesprawiedliwą, – by prawda, a mianowicie prawda przez Boga objawiona, stała się przedmiotem układów? Chodzi tu o ochronę objawionej prawdy. Jezus Chrystus wysłał swych Apostołów na cały świat, by wszystkim narodom głosili radosną wieść, i chciał, by ich uprzednio dla uniknięcia wszelkiego błędu Duch Święty wtajemniczył w całą prawdę (Jan. XVI, 13)" (1).

3. *List pasterski biskupów holenderskich* (31 lipca 1948) z okazji Kongresu ekumenicznego w Amsterdamie: "Umiłowani Wierni, katolicki Kościół – i nikt bardziej niż On – jest zasmucony istniejącym między chrześcijanami podziałem w kwestiach religijnych. Zdaje sobie również sprawę jak szkodliwe są jego konsekwencje. Co więcej, Kościół chętnie przyznaje, że te wysiłki zmierzające ku nowej religijnej jedności są w wielu przypadkach motywowane słusznymi intencjami. Jednakże pomimo tego wszystkiego, Kościół zdaje sobie sprawę, że nie może brać w tym udziału; i w konsekwencji Święty katolicki Kościół w żaden sposób nie może brać udziału w amsterdamskim Kongresie... Kościół nigdy nie może pójść na takie ustępstwa: ponieważ jest On jednym, świętym Kościołem Chrystusowym, jednym Mistycznym Ciałem Chrystusa, Chrystusową Oblubienicą. Musi On, właśnie przez Swoje powstrzymywanie się, stale głosić, że to w Nim zachowana jest jedność, której Chrystus pragnął i że to w Nim ta jedność jest w ogóle osiągalna... Powrót do Matki Kościoła – oto, Ukochani Wierni, jedyna droga do prawdziwej jedności".

4. *Instrukcja "De motione oecumenica"* (Kongregacja Świętego Oficjum, 20 grudnia 1949 roku): "Podobnie będą baczyli, by pod fałszywym pretekstem szukania raczej tego, co nas łączy, niż tego, co dzieli, nie popierano niebezpiecznego indyferentyzmu... Będą też przeciwni owemu niebezpiecznemu sposobowi wyrażania się rodzącemu błędne opinie i złudne nadzieje, które nigdy nie mogą się ziścić... Pilnie będą uważać i usilnie nalegać, by w historii reformacji i reformatorów nie wyolbrzymiać do tego stopnia braków po stronie katolickiej i nie pomniejszać winy strony reformowanej, oraz by nie przejawiać spraw marginesowych tak mocno, że to, co najbardziej zasadnicze, mianowicie odpadnięcie od wiary katolickiej, ledwo da się zauważyć i wyczuć... Jest sprawą oczywistą, że na takich zebraniach nie godzi się katolikom aprobować czegokolwiek czy dopuszczać, co nie byłoby zgodne z Objawieniem Bożym i społeczną doktryną Kościoła".

Porównajcie te cztery przykłady nauczania o sposobie rozwijania prawdziwej jedności religijnej z tymi zrelacjonowanymi przez świeckie i religijne media w okresie kilku ostatnich miesięcy. Problem polega na tym, że opisywanych wydarzeń nie przedstawia się jako "postępowych", "liberalnych", czy nawet jako pogwałcenie nauczania Kościoła. O nie, relacjonowane są jako w pełni dopuszczalne w neokościele, a przez jego hierarchię jako wyraz katolickiej myśli i kultu. A tymczasem, te przykłady fałszywej jedności nigdy nie były akceptowane jako dopuszczalne, jako wydarzenia, w których katolicy mogliby uczestniczyć. Podczas gdy ci, którzy są zadowoleni z promulgacji *motu proprio* mogą dostrzegać te oczywiste sprzeczności w wierze spowodowane ekumenizmem, to muszą sobie jeszcze uświadomić, że cena, za którą zyskali swoją "zatwierdzoną" łacińską Mszę jest o wiele za wysoka.

Ks. Kevin Vaillancourt

Artykuł powyższy ukazał się w czasopiśmie "The Catholic Voice" z marca 2008 r., P.O. Box 130, Mead, WA 99021 USA. (2)

Z języka angielskiego tłumaczył Mirosław Salawa

Przypisy:

(1) Zob. Papież Pius XI, [*Encyklika Mortalium animos. O popieraniu prawdziwej jedności religii.*](#)

(2) Por. 1) Ks. Kevin Vaillancourt, a) *Obchody "Roku Wiary" a destrukcja życia liturgicznego.* b) *Modernistyczny "Rok Wiary": Manifestacja Nowej Religii.* c) *Masoneria i "Nowa Ewangelizacja".* d) *Czy "Summorum Pontificum" rzeczywiście jest wyrazem Tradycji katolickiej?* e) *Współczesna liturgia: nowa forma kultu dla nowego pokolenia.* f) *Pogaństwo nadal niepowstrzymanie szerzy się w modernistycznym Neokościele.* g) *Modernistyczny program ukryty za tzw. "Rokiem Eucharystii".* h) *Uczczenie stulecia encykliki "Pascendi Dominici gregis".* i) *Asyż III: "Pielgrzymka" indyferentyzmu.* j) *Abyśmy nie zapomnieli: Głos sprzeciwu wobec "kanonizacji" Jana Pawła II.* k) *Abyśmy nie zapomnieli. Sprawa przeciwko "kanonizacji" Jana Pawła II.* l) *Świętowanie błędu w "Roku Wiary".* m) *Tak zwana "Nowa Ewangelizacja" zaprzeczeniem Boskiego Zamysłu.*

2) Ks. Noël Barbara, a) *Papieska nieomyślność a dzisiejszy kryzys w Kościele.* b) *Ecône – koniec, kropka.* c) *List otwarty do członków Bractwa Św. Piusa X (FSSPX).* d) *Uderzające podobieństwo reform Pawła VI do reformy anglikańskiej 1549 roku.* e) *Katolicka Msza święta a Novus Ordo Missae. Czy NOM jest ważną mszą?* f) *Czy Jan Paweł II jest modernistą?* g) *Zdemaskowanie braku autorytetu władzy Neokościoła.*

3) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) *A on znowu swoje! Bergoglio wywołuje zgorszenie wśród katolików nonszalanckim podejściem do małżeństwa.* b) *Zaniechanie potępienia: Bergoglio zaniedbuje obowiązek potępienia zła.* c) *Franciszek okazuje względy dla ruchu charyzmatycznego.* d) *Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach.* e) *Neopapież – fałszywy papież.* e) *Ciężkie zaniedbanie: Całkowita porażka soborowej hierarchii w egzekwowaniu norm moralnych.* f) *Nowa encyklika: Bergoglio wykorzystuje koniunkturę na "zmiany klimatyczne".* g) *Nowa Religia Człowieka. Bergoglio propaguje naturalizm w "papieskich wideo-przesłaniach".* h) *"Papież" Franciszek kontra św. Franciszek. Haniebna karykatura Wielkiego Świętego.* i) *Milczenie pasterzy.* j) *Wielomówstwo. Dlaczego moderniści publikują takie rozwlekłe dokumenty?* k) *Papież Pius XII – w pięćdziesiątą rocznicę śmierci.* l) *"...ale nas zbaw ode złego...". Czy modernistyczny kościół jest w stanie wyrzucić diabła?* m) *Franciszek-Bergoglio znowu atakuje! Pokaz dwulicowości Vaticanum II.*

4) Ks. Ignacy Grabowski, *Prawo kanoniczne. O występkach przeciw wierze i jedności kościelnej.*

5) Ks. Maciej Sieniatycki, a) *Apologetyka czyli dogmatyka fundamentalna.* b) *Zarys dogmatyki katolickiej.* c) *System modernistów.* d) *Modernistyczny Neokościół.* e) *Problem istnienia Boga.* f) *Dogmatyka katolicka. Podręcznik szkolny.* g) *Główne zasady etyki Kanta a etyka chrześcijańska.* h) *Modernizm w książce polskiej.*

6) Ks. Piotr Skarga SI, *O kąkolu heretyckim i diabelskiej wolności religijnej (De haeretica zizania et diabolica libertate religiosa).*

7) Henryk Hello, a) *Nowoczesne wolności w oświeceniu encyklik. Wolność sumienia – wolność wyznania – wolność prasy – wolność nauczania.* b) *Syllabus w wieku XX.*

8) Ks. Andrzej Dobroniewski, *Modernizm i moderniści.*

9) Ks. René-Marie de la Broise SI, [Religia i religie](#).

10) Ks. J. V. Bainvel SI, [Dogmat i myśl katolicka](#).

11) O. Mikołaj Jamin OSB, [Myśli ściągające się do błędów tegoczesnych](#). a) [O jedności prawdziwej religii](#). b) [Jezus Chrystus potępia tolerantyzm](#). c) [Poza Kościołem nie ma zbawienia](#).

12) Ks. Antoni Langer SI, a) [Rozwój wiary](#). b) [Pojęcie o Bogu w chrześcijaństwie i u filozofów](#). c) [Człowiek w stosunku do religii i wiary](#). d) [O objawieniu](#). e) [Św. Tomasz z Akwinu i dzisiejsza filozofia](#). f) [Kardynał Jan Chrzyciel Franzelin i jego znaczenie w katolickiej nauce](#). g) [Kazanie o Kościele](#). h) [Kazanie na uroczystość Opatrzności Boskiej](#). i) [Kazanie na uroczystość św. Barbary](#).

(Przypisy i ilustracje od red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021